

Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang Winchester, CA Giáo Xứ Chân Phước Teresa Calcutta

Linh mục Quản Nhiệm Joseph Ken Kiệt Vũ
34750 Whispering Heights Parkway, Winchester, CA 92596

website: www.cddmlv.com

Số Phát Hành: 302 12/18/2016

Bản Tin Hàng Tuần

Giờ Lễ Chủ Nhật

Thứ Bảy:

5:30PM (English)

Lễ Tiếng Việt:

- Thánh Lễ: 7:30- 8:30PM
- Giải Tội: 7:00-7:30PM
- Tập Hát: 7:00-7:30PM
- Giáo Lý: 05:00PM-7:30PM

Chủ Nhật: 7:15AM, 8:30AM, 10:15AM,
12 Noon & 5:00PM (English)

Website giờ lễ trên toàn thế
giới: www.masstimes.org

**Rửa Tội, Hôn Phối, Thêm Sức, Gia
nhập vào Cộng Đoàn hoặc thay đổi
địa chỉ**

Xin liên hệ Chủ Tịch Vũ T Kim Oanh
951-375-6687

Xức Dầu & Rước Mình Thánh tại gia
Xin liên hệ Cha Kiệt: 267-902-7264

Ban Mục Vụ 2014-2016:

Chủ Tịch: Vũ T Kim Oanh 951-375-6687

Ngoại Vụ: Nguyễn B. Sương 858-206-5795

Thủ Quỹ: Đoàn P. Thoại 858 449 7826

Xã hội: Nguyễn Thanh Tâm 951-834-7436

Lời Chúa: Mai Thuận 951-591-3955

Thánh Thể: Vũ T Bạch Tuyết 951-834-6312

Phòng Thánh:

Huỳnh Tấn Cửa 626-278-4206

Thư Ký: Hà Đỗ 760 547-3444

Thánh Nhạc: Thiện Lê 951-775-2222

Giáo Lý: Trí Mai 951-795-0120

Truyền Thông:

Nguyễn Q. Dung 951-375-9374

Nguyễn B. Sương 858-206-5795

email: banmucvu@cddmlv.com hoặc

CHÚC MỪNG GIÁNG SINH 2016

*Kính Chúc
Cha Quản Nhiệm
Quý ông bà anh chị em
một mùa lễ Giáng Sinh tràn đầy ân thánh
và một năm mới an lành
trong tình yêu thương của Thiên Chúa.
“Lạy Hài Nhi Giêsu trong máng cỏ:
Xin cho con cảm nhận được sự bình an
của Chúa
ngay giữa những âu lo hàng ngày.
Cho con đón nhận cuộc đời con với bao
điều không như ý.
Và xin cho con dám sống như Chúa
vì Chúa đã dám sống như con.”*

*Chân thành kính chúc.
Ban Mục Vụ CD ĐMLV*

TIN MỪNG

Lc 2, 15-20

Khi các thiên thần biến đi, thì các mục tử nói với nhau rằng: "Chúng ta sang Bêlem và coi xem sự việc đã xảy ra mà Chúa đã cho chúng ta được biết". Rồi họ hối hả tới nơi và gặp thấy Maria, Giuse và Hài Nhi mới sinh nằm trong máng cỏ. Khi thấy thế, họ đã hiểu ngay lời đã báo về Hài Nhi này. Và tất cả những người nghe, đều ngạc nhiên về điều các mục tử thuật lại cho họ.

Còn Maria thì ghi nhớ tất cả những sự việc đó, và suy niệm trong lòng. Những mục tử trở về, họ tung hô ca ngợi Chúa về tất cả mọi điều họ đã nghe và xem thấy, đúng như lời đã báo cho họ.

CHIA SẺ TIN MỪNG

Ngôi Lời Đã Trở Nên Người Phàm

Niềm Vui Chia Sẻ

Cảnh sát thành phố Los Angeles ở Mỹ đã từng lùng sục mọi hang cùng ngõ hẻm tối tăm để tìm một em nhỏ tên Thad. Nhiều người ở Mỹ và Canada đã góp tiền, thực phẩm để tặng cho em khi người ta chuyển đến "Cơ quan Bảo vệ Trẻ em Thành phố" một bức thư đầy lỗi chính tả của em. Em viết như sau:

"Thưa Ông "dà" Noen, Giáng Sinh này xin ông giúp đỡ bố mẹ con. Bố con không còn đi làm nữa. Bây giờ nhà con không có nhiều thức ăn. Mẹ con phải cho chúng con ăn những thức ăn đáng lẽ mẹ..."

Con muốn được lên "chòi" để ở chung với các thiên thần. Ông mang con lên "chòi" nhé. Bố mẹ con sẽ không phải mua đồ ăn cho con nữa. Điều đó sẽ làm cho bố mẹ con "xung xướng". Xin Ông mang cho bố con một chỗ làm và ít thức ăn..."

Con sẽ không ngủ đâu. Khi Ông cho bố con một việc làm và cho mẹ con ít thức ăn, con sẽ đi với Ông và bảy tuần lộc... Con gửi lời chúc Giáng Sinh vui vẻ đến Bà Noen và các chú lùn nữa.

Ký tên: Thad.

Người ta vẫn chưa tìm ra em Thad như người Do Thái đã không tìm ra trẻ Giêsu nghèo khó năm xưa. Họ đâu dám đi ra ngoài vì sợ trời lạnh, họ không dám đến những khu nhà tối tăm, bẩn thỉu vì sợ dơ quần áo. Họ giống như những người giàu thời đại chúng ta chỉ muốn ở yên trong nhà, tự mãn với những nệm êm, chăn ấm, với những bữa tiệc, những cây thông đủ ánh đèn màu, với những chương trình tivi hấp dẫn. Những người giàu ấy sẽ phải khóc vì không nhận được ơn bình an và ơn cứu độ của Chúa Hài Đồng.

Chúng ta không cần tìm kiếm ở đâu xa xôi, vì Ngôi Lời đã làm người và ở giữa chúng ta. Quả thực, Thiên Chúa không phải chỉ làm người giả hiệu, mà Ngài đã

cắm lều ở giữa chúng ta. Để nhận ra điều đó, chúng ta hãy bước đến hang đá. Hẳn nhiên đó chỉ là biểu tượng. Nhưng là một biểu tượng nhắc nhớ một biến cố lịch sử duy nhất. Một cảnh sống nghèo nàn, thanh bạch đến thiếu tất cả, giữa một đêm tối không đèn, không đóm, nơi một góc trời không tên không tuổi. Hai người bạn trẻ, hai người lao động đơn sơ nằm nhờ trên đồng rơm giữa những con vật hiền lành. Một hài nhi mới sinh trong một cuộc hành trình bất đắc dĩ. Nhưng Thiên Chúa đó! Thiên Chúa không yêu thương chúng ta từ trời cao. Ngài đã đến cắm lều ở giữa chúng ta, trong da thịt Đức Giêsu Nazarét. Điều mà không ai có thể tưởng tượng ra, đó là Thiên Chúa liên đới trọn vẹn với số phận mạt kiếp của chúng ta. Thiên Chúa đang ở giữa chúng ta, như là một người nghèo nhất tại Bêlem trước khi trở thành người rớt hết trên thập giá. Giáng Sinh nhắc nhớ cuộc gặp gỡ thân tình có một không hai đó giữa Thiên Chúa và con người như một huyền nhiệm, như một trao đổi kỳ diệu.

Và như vậy, chúng ta thấy Thiên Chúa “người” hơn chính chúng ta. Ngài ở dưới đất. Đừng đi tìm Ngài trên khung trời cao! Chúng ta là như vậy đó: Khi tình yêu quá lớn, nghĩa là quá khiêm tốn thì chúng ta lại không dám nhận ra, không dám chấp nhận. Chúng ta không chấp nhận để cho Thiên Chúa yêu thương chúng ta đến mức Ngài đến gặp chúng ta trong huyền nhiệm Nhập Thể của Ngài. Nhưng dù chúng ta có muốn hay không, thì từ nay Thiên Chúa đã đi vào cuộc sống của ngõ hẹp, của chuồng chiên bò, của hang đá, máng cỏ.

Và nếu Thiên Chúa đã tự hạ gần gũi như vậy, tâm thường như vậy, thì không có gì xảy ra trong đời thường của chúng ta lại ở ngoài ánh sáng thần linh của Thiên Chúa, “ánh sáng cho nhân loại, ánh sáng chiếu soi trong bóng tối, và ánh sáng ấy là sự sống”. Khi đất này đã được sự hiện diện yêu thương của Thiên Chúa trong Đức Giêsu bao trùm, thì đất này đã là túp lều của Con Thiên Chúa nhập thể. Mọi đóng góp cho đất này đã trở thành nơi ở, chẳng những ở được mà còn ở tốt cho Thiên Chúa và cho con cái loài người của Ngài, là một điều không ai được khước từ nếu không muốn phủ nhận niềm tin của mình và mâu nhiệm Giáng Sinh. Không có con người nào là con người bị loại ra ngoài tình yêu của chúng ta nếu chúng ta không muốn cho đức ái chỉ là chữ viết trên giấy. Không có cảnh đời nào là cảnh đời chúng ta phải chạy trốn, nếu chúng ta thật sự muốn sống lòng cậy trông của mình. Chúng ta thường đi gặp Chúa ở ngoài cuộc sống cụ thể, hằng ngày, trong khi Thiên Chúa đã nhập thể làm người trong cuộc sống cụ thể hằng ngày đó.

Chính vì thế mà những người Mỹ, những người Canada, những cảnh sát ở thành phố Los Angeles vẫn chưa tìm ra được em Thad khi họ nhận được bức thư em gửi cho ông già Noen. Bởi em Thad là hiện thân của bao nhiêu em bé và gia đình nghèo đói trên trái đất này, nơi Thiên Chúa đã làm người và cư ngụ ở giữa chúng ta trong những gia đình, những em bé ₃ khốn khổ đó.

Tôi không tin là chúng ta có thể gặp được Chúa trong nhà thờ nếu đã không gặp cho được Ngài trong cuộc sống qua một khuôn mặt nào đó, như khuôn mặt của các em bé mồ côi, khuôn mặt của những ông già bà cụ cô thân cô thế, khuôn mặt của những con người ốm đau, bệnh tật, của những người nghèo đói, của những người bị bỏ rơi, bị loại trừ, thiếu vắng tình thương... Bởi vì, đối với chúng ta, cụ thể mà nói, quê hương này là nơi Thiên Chúa làm người để anh em đồng bào chúng ta không phân biệt giai cấp, được làm con Chúa; là nơi Thiên Chúa hẹn gặp chúng ta; là nơi chúng ta phải gặp Ngài qua chứng từ về ánh sáng, để nhờ ánh sáng anh em đồng bào chúng ta sẽ nhìn thấy Ánh sáng của Tình thương, Ánh sáng của sự sống.

SỐNG ĐẠO

Bao thư trắng màu Giáng Sinh

Có một điểm lạ lùng khác thường trên cây Giáng Sinh của gia đình Lan. Đó là một bao thư nhỏ màu trắng nhét giữa cành lá, không tên tuổi, không dấu hiệu chi hết. Nó đã nằm trên cây đó cả chục năm nay.

Câu chuyện bắt đầu với Tâm, chồng của Lan. Chàng rất ghét Giáng Sinh không phải vì ý nghĩa chân thật của nó, nhưng ghét cái bộ mặt thương mại của mùa Giáng Sinh..... tiêu xài hoang phí, vội vã cuống quýt vào phút chót chạy đi tìm cái cà-vạt cho ông chú, và hộp phấn cho bà ngoại, những món quà trao tặng cách... dồn dập vào đường cùng vì không nghĩ ra được cái gì khác. Lan biết ý chồng nên có một năm nàng quyết định bỏ qua thói lệ thường: áo sơ mi, áo len, cà-vạt.... Lan dự định một món quà ngoại lệ đặc biệt cho Tâm.

Năm đó Tuấn, con trai của Tâm và Lan, lên 12 tuổi, đang ở trong đội đô vật của trường trung học sơ cấp. Gần ngày Giáng Sinh đội của Tuấn có một cuộc đấu giao hảo với đội đô vật do một giáo xứ trong phố bảo trợ, ở đó hầu hết là người da đen nghèo. Khi đến xem cuộc đấu, Tuấn thấy đội bên kia gồm những thiếu niên da đen mặc quần áo rách rưới nghèo nàn. Họ đi giày thể thao tả tơi đến nỗi coi như chỉ có dây giày là chỗ không bị rách. Ngược lại, đội của Tuấn mặc đồng phục xanh và vàng, đi giày đô vật mới toanh, sáng chói. Khi cuộc đấu bắt đầu, Lan chột giật mình vì đội bên kia chơi đô vật mà không đội mũ che đầu và tai. Có lẽ đó là thứ xa xỉ phẩm mà đội đô vật rách nát kia không dám mơ tới. Dĩ nhiên là đội đô vật của Tuấn nuốt trửng đội kia.

Tâm ngồi xem trận đấu bên cạnh Lan. Sau đó Tâm buồn bã lắc đầu nói:

- Anh chỉ mong ít là người trong đội kia thắng được một trận. Các em trong đội có nhiều triển vọng khá, nhưng bị thua trắng như vậy có thể làm các em đau lòng mất hết tự tin.

Tâm rất yêu thương và hiểu biết tuổi trẻ, vì đã từng giúp huấn luyện nhiều đội bạn cho football, baseball cho trẻ em. Khi nghe Tâm bày tỏ nỗi lòng như trên, ý

tưởng tặng cho Tâm một món quà Giáng Sinh khác thường đến với Lan. Chiều hôm đó Lan đi đến tiệm bán đồ thể thao trong phố và mua đủ loại mũ an toàn cho môn đô vật cùng nhiều đôi giày. Lan gói những món quà này đến giáo xứ ở dưới phố mà không cho biết tên. Vào đêm Giáng Sinh, Lan đặt một phong thư trắng trên cây Giáng Sinh, bên trong có tờ giấy Lan viết cho Tâm biết việc nàng đã làm như món quà tặng cho Tâm. Giáng Sinh năm đó và những năm kế tiếp nụ cười của Tâm tươi rói, chiếu sáng hơn mọi ánh đèn và đồ trang hoàng Giáng Sinh. Những mùa Giáng Sinh sau đó, có năm Lan mua vé cho một nhóm trẻ em tàn tật đi xem đấu hockey; năm khác Lan gói tiền giúp đỡ mấy người già bị cháy nhà....

Bao thư trở thành cao điểm của ngày Giáng Sinh đối với gia đình Lan. Nó luôn là món quà được mở ra sau cùng vào sáng ngày Giáng Sinh, và con cái của Tâm và Lan bỏ quên cả đồ chơi mới mở để trở mắt chờ bố mở bao thư ra đọc.

Theo năm tháng trôi qua, con cái lớn lên, đồ chơi nhường chỗ cho những món quà thực tế hơn, nhưng chiếc bao thư vẫn lôi cuốn được sự chú ý. Và câu chuyện vẫn chưa chấm dứt. Tâm đã về với Chúa từ năm trước vì bệnh ung thư. Khi Giáng Sinh về, Lan còn mang nặng nỗi ưu tư, phiền muộn đến nỗi cố gắng lắm nàng mới dựng được cây Giáng Sinh lên. Dầu vậy đêm Giáng Sinh Lan vẫn tiếp tục đặt một phong thư trắng trên cây, và sáng ra lại thấy thêm 3 bao thư nữa. Cả ba người con, không cần hẹn hò, đã tự động nhét một bao thư trắng trên cây Giáng Sinh tặng cho bố. Việc này đã trở thành truyền thống và một ngày nào đó sẽ lan rộng đến đời con cháu. Chúng sẽ tụ tập quanh cây Giáng Sinh, mở đôi mắt tròn xoe chờ đợi những ông bố lấy bao thư từ trên cây và mở ra đọc. Tinh thần của Tâm, cũng như của mùa Giáng Sinh, luôn ở với gia đình Lan. Ước mong mọi người đều nhớ đến Chúa Kitô là lý do chúng ta mừng Giáng Sinh.

Lạy Chúa Giêsu Hài Đồng, trong những ngày chúng con hân hoan mừng sinh nhật Chúa, xin cho chúng con luôn nhớ rằng Chúa là trung tâm điểm của mùa Giáng Sinh, là hồn sống của Giáng Sinh. Xin cho chúng con đừng quên có một món quà tặng cho Giêsu bé nhỏ nghèo hèn trong ngày sinh nhật của Ngài. Xin cho chúng con biết trang hoàng, tô điểm tâm hồn mình để đón mừng Giêsu Hài Đồng như chúng con đã trang hoàng tô điểm cho nhà cửa mình trong những ngày lễ này.

TIN TỨC GIÁO HỘI HOÀN VŨ

Đức Thánh Cha tiếp kiến Giáo triều Roma

VATICAN. Trong buổi tiếp kiến giáo triều Roma sáng ngày 22-12-2016, ĐTC đã trình bày về việc cải tổ các cơ quan trung ương Tòa Thánh.

Hiện diện tại sảnh đường Clementina trong dinh tông tòa lúc 10 giờ rưỡi, có hơn 100 Hồng Y và Giám Mục, cùng với một số chức sắc khác.

ĐTC mở đầu diễn văn với phần nói về ý nghĩa lễ Giáng Sinh là lễ mừng sự khiêm tốn yêu thương của Thiên Chúa, Đấng đã đảo lộn trật tự được coi là hợp lý của loài người. Từ đó, ĐTC nói đến ý nghĩa việc cải tổ các cơ quan trung ương Tòa Thánh là để làm cho nó phù hợp hơn với Tin Mừng, với những dấu chỉ thời đại, hướng tới điều thiện hảo và phục vụ của GM Roma. Giáo triều Roma không phải là một bộ máy bất động, và cải tổ là dấu hiệu sinh động của Giáo Hội đang lữ hành. Vì thế Giáo triều luôn luôn cần được cải tổ.

Trong phần cuối của diễn văn, ĐTC lần lượt liệt kê những điều đã thực hiện qua những tự sắc, bắt đầu là việc thành lập hội đồng 8 Hồng y cố vấn ngày 13-4 năm 2014 và ngày 1-7 năm sau đó, Hội đồng này trở thành 9 vị, có thêm ĐHY Quốc vụ khanh Tòa Thánh.

Các tự sắc về việc cải tổ lãnh vực kinh tế, và tổ chức, ngân hàng Vatican hoặc là viện Giáo Vụ, thành lập Ủy ban Tòa Thánh bảo vệ trẻ vị thành niên, thành lập Bộ truyền thông, cải tổ thủ tục tuyên bố hôn nhân vô hiệu, tự sắc trừng phạt các GM và Bề trên dòng thiếu sót trong việc xử lý những vụ giáo sĩ tu sĩ lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên và người dễ bị tổn thương, thành lập Bộ giáo dân, Bộ Dịch vụ phát triển nhân bản toàn diện, cải tổ qui chế Hàn lâm viện Tòa Thánh bảo vệ sự sống.

Sau bài diễn văn và những lời chúc mừng Giáng Sinh và Năm Mới, ĐTC đã tặng cho mỗi Hồng Y và Giám Mục cuốn sách tựa đề "Nhận định để chữa trị các bệnh tật của tâm hồn", tác giả là cha Claudio Acquaviva, Bề trên Tổng quyền thứ 3 của Dòng Tên.

Sinh nhật 80 của Giáo Hoàng: 50 000 lời chúc và bữa ăn sáng với người vô gia cư

Văn phòng báo chí Tòa Thánh cho biết, nhân dịp sinh nhật 80 của Đức Phanxicô, 8 người vô gia cư đến Nhà Mácta để mừng sinh nhật ngài. Đã có 50.000 e-mail trên khắp thế giới gửi đến mừng sinh nhật. Nhiều nhất là tiếng Anh, Tây Ban Nha và Ý và có cả ngàn e-mail bằng tiếng la-tinh!

Đức Tổng Giám mục Konrad Krajewski, người lo việc từ thiện của Đức Thánh Cha đã hướng dẫn các người vô gia cư đến gặp Đức Giáo hoàng. Từ sáng sớm họ đã có mặt chung quanh các cột lớn của đền thờ Thánh Phêrô, họ đủ các quốc tịch: 4 người Ý, 1 người Moldavia, 2 người Rôma, 1 người Peru.

Lúc 7h15 sáng, Đức Phanxicô gặp họ, trìu mến thăm hỏi từng người một. Các người vô gia cư tặng Đức Phanxicô bó hoa hướng dương và đã được chung ngay ở Nhà nguyện Thánh Mácta. Sau đó ngài mời họ vào phòng Domus để ăn sáng, ngài ngồi nói chuyện với họ và tặng họ bánh ngọt đặc biệt của Argentina. Ngài rời phòng ăn lúc 7h45 để đến nhà nguyện Phaolô dâng thánh lễ với các hồng y. Đức Giám mục Enrico Fierce, giám đốc Caritas Roma tuyên bố: «Thêm một lần nữa, Giám mục giáo phận Rôma chúng ta đã làm cho chúng ta ngạc nhiên về

lòng tận tụy của ngài đối với người nghèo ở Rôma khi ngài chia sẻ ngày sinh nhật của mình với họ. Nhân danh các trung tâm của chúng tôi, tôi xin cảm ơn Đức Thánh Cha và chúc ngài trong những năm 80 tuổi, ngài tiếp tục phục vụ Chúa Kitô và Giáo hội qua các cuộc gặp gỡ».

Mạng lưới "Trở Về Nhà" ở Hoa Kỳ đạt kỷ lục số người trở lại Công Giáo năm 2016

Theo CNA / EWTN News ngày 16 tháng 12 năm 2016, thì Mạng Lưới 'Trở về Nhà' (Coming Home network), là tổ chức phục vụ những người cải đạo sang Công Giáo, kết thúc năm 2016 với một con số kỷ lục, hơn 5.000 thành viên mới. Mạng Lưới 'Trở về Nhà' là một chương trình mục vụ được thành lập bởi các thành viên của Chương trình 'Hành trình Về Nhà,' (The Journey Home program) được phát sóng trên chương trình Công Giáo EWTN. 'Mạng' được thành lập 25 năm trước đây, và cung cấp các tài liệu 'hộ giáo' (apologetic, biện luận cho giáo lý), các cuộc tĩnh tâm, và những chương trình giáo lý đồng hành với các cá nhân trên con đường trở về Công Giáo.

'Mạng' bắt đầu ghi chép số thống kê vào năm 1993, và cho biết năm 2016 là năm đánh dấu con số lớn nhất.

Để giải quyết con số ngày càng tăng, 'Mạng' sử dụng những phương tiện truyền thông xã hội tiên tiến và thiết kế lại trang web để có hiệu quả hơn. Họ cũng chuẩn bị một đội ngũ nhân viên để "đáp ứng nhu cầu gia tăng của những dò hỏi (inquiries)."

Những người tham gia hành trình trên 'Mạng' trong năm 2016 "bao gồm các giáo sĩ không Công Giáo, giáo sư chủng viện, chủng sinh, giáo sĩ, giáo dân, lãnh tụ đoàn thể, và thậm chí cả vợ hoặc chồng họ."

Trong số các thành viên có người "tìm cách gia nhập Giáo Hội Công Giáo" và cũng có người đã là Công Giáo nhưng bỏ đạo nay "muốn kinh nghiệm một sự trở lại với đức tin của họ".

Nhiều người chuyển đổi sang Công Giáo hiện đang phục vụ Giáo Hội trong nhiều cách khác nhau: ngoài bậc giáo dân, nhiều vị là giám mục, linh mục, phó tế và tu sĩ.

Toàn văn phát biểu của ĐC Phêrô Nguyễn Văn Khảm, Tổng thư ký HĐGMVN trong Hội nghị với Thủ tướng chính phủ

Kính thưa Thủ tướng Chính phủ và quý vị đại biểu,

Trước hết, chúng tôi xin chân thành cảm ơn Thủ tướng Chính phủ đã có nhã ý mời Đại diện Hội đồng Giám mục Việt Nam đến tham dự Hội nghị hôm nay, cho chúng tôi có cơ hội gặp gỡ Thủ tướng, các vị chức sắc trong các tôn giáo bạn, và toàn thể quý vị đại biểu.

Nhân dịp này, chúng tôi cũng muốn bày tỏ một vài tâm tình và suy nghĩ.

Nhìn lại một năm qua, trên bình diện quốc tế, chúng tôi vui mừng khi thấy

cuộc gặp gỡ lần thứ sáu của Nhóm hỗn hợp Việt Nam và Toà Thánh Vatican đã diễn ra cách tốt đẹp tại thành Vatican trong tháng 10 vừa qua (24-26/10/2016). Chúng tôi cũng vui mừng khi nhìn thấy hình ảnh Chủ tịch Nước Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam đến thăm Đức giáo hoàng Phanxicô ngày 24-11-2016, và quà tặng của Chủ tịch nước – trống đồng Việt Nam – nay có mặt trong dinh thự giáo hoàng. Hi vọng những cuộc gặp gỡ và viếng thăm này sẽ củng cố và làm tiền đề cho những bước tiến mới trong quan hệ ngoại giao giữa Việt Nam và Toà thánh Vatican, tăng thêm uy tín của Việt Nam trên trường quốc tế.

Trên bình diện quốc nội, chúng tôi rất vui vì Chính quyền chấp thuận việc thành lập Học viện Công giáo Việt Nam, qua đó phản ánh mối quan tâm của Nhà nước trước những nhu cầu của Giáo hội Công giáo tại Việt Nam. Những tín hiệu vui cũng thấy được từ *Luật tín ngưỡng, tôn giáo*, được Quốc hội thông qua ngày 18-11-2016 và có hiệu lực thi hành kể từ ngày 1-1-2018; chẳng hạn việc công nhận tư cách pháp nhân phi thương mại của các tổ chức tôn giáo.

Bên cạnh những nét tích cực trên, từ góc nhìn của chúng tôi, vẫn còn một số điều tiêu cực trong mối quan hệ giữa Chính quyền và các tôn giáo. Ngay trong *Luật tín ngưỡng, tôn giáo 2016*, chúng tôi lấy làm tiếc khi phải nói rằng có nhiều nhu cầu trong sinh hoạt tôn giáo của người dân chưa được bộ luật này quan tâm và đáp ứng đúng mức, dù đã được đề xuất. Hơn nữa, còn có thể nói bộ luật này có những bước thụt lùi so với những Dự thảo trước đây, ví dụ về việc tham gia của các tổ chức tôn giáo vào lĩnh vực giáo dục, y tế và bác ái xã hội (x. Dự thảo 5). Tất cả phản ánh một cách nhìn xem ra còn nhiều nghi ngại của Chính quyền đối với các tôn giáo, và chúng tôi hi vọng cách nhìn này sẽ được thay đổi theo chiều hướng tích cực hơn trong tương lai.

Chúng tôi cũng không tránh né vấn đề khi nhìn nhận rằng trong thời gian qua, đã có những căng thẳng giữa Chính quyền địa phương và một số cộng đoàn tín hữu Công giáo nơi này, nơi khác. Tuy nhiên chúng tôi nghĩ rằng những căng thẳng này không phải là sự xung đột mang tính chính trị, nhưng chỉ là những va chạm mang tính xã hội, phát xuất từ những nhu cầu bức thiết của người dân vì liên quan trực tiếp đến đời sống của họ. Đồng thời, chúng tôi luôn tin tưởng rằng một cuộc đối thoại chân thành và thẳng thắn giữa Chính quyền dân sự và tổ chức tôn giáo sẽ giúp giải quyết vấn đề cách tốt đẹp hơn, nếu chúng ta thực sự có chung đối tượng phục vụ là con người, và chung mục đích là xây dựng một xã hội công bằng, dân chủ và văn minh.

Kính thưa Thủ tướng và quý vị đại biểu,

Trên đây là đôi điều chúng tôi mong được bày tỏ trong hội nghị. Hội nghị hôm nay diễn ra trong bầu khí của những ngày cuối năm 2016, cách riêng với người Công giáo chúng tôi là bầu khí lễ Giáng Sinh sắp tới, ngày lễ của tình yêu và hoà bình. Vì thế, để kết thúc, cho phép tôi được thay mặt Hội đồng Giám mục

Việt Nam, kính gửi đến Thủ tướng và toàn thể quý vị đại biểu lời cầu chúc chân thành: Kính chúc quý vị mùa Giáng Sinh an lành và Năm Mới an hoà.

Trân trọng kính chào.

Giám mục Phêrô Nguyễn Văn Khảm, [Tổng thư ký HĐGMVN](#)

Nghiã trang Công giáo ở Texas an táng miễn phí cho các bào thai đã chết vì bị phá hay sẩy thai

Giám đốc hội Công Giáo Texas phát biểu "Đối với phần còn lại của thi thể con người, chúng ta phải xử sự một cách có nhân ái, kính trọng, bất kể họ đã sống bao lâu và đã chết như thế nào.

Texas hiện đang phải phải đối mặt với những vụ kiện chống lại việc chôn cất hay hỏa táng thi hài thai nhi bị phá hay sẩy thai. Nhưng tại các nghiã trang Công Giáo tại Texas các Đức Giám Mục vẫn cho phát triển chương trình cung cấp việc chôn cất miễn phí cho các bào thai đã chết.

Bà Jennifer Carr Allmon, Giám Đốc Hội Công Giáo Texas tuyên bố “ Việc chôn cất người chết là một hành động của lòng thương xót. Chúng tôi đối xử một cách nhân ái, và kính trọng đối với phần cơ thể của con người, bất kể họ đã sống bao lâu và đã chết như thế nào.

Ở Texas có 50 nghiã trang Công Giáo. Ở Tổng Giáo Phận San Antonio việc cung cấp chỗ và dịch vụ mai táng cho các thai nhi bị phá đã được thực hiện từ lâu. Nhiều bệnh viện đã hợp tác với các nhà quản để chôn cất phần còn lại của các thai nhi bị phá.

Theo dữ liệu của Sở Y tế bang Texas thì chỉ nội trong năm 2014, tại Texas có gần 55.000 trường hợp nạo phá thai.

SINH HOẠT GIÁO XỨ & CỘNG ĐOÀN

Lịch Phụng Vụ

- _ 24/12/ 2016: LỄ VỌNG GIÁNG SINH: 10:00 PM
- _ 25/12/2016: ĐẠI LỄ MỪNG CHÚA GIÁNG SINH: 7:30; 9:00 & 11:00 AM
- _ 01/01/2017: LỄ MẸ THIÊN CHÚA
- _ 08/01/2017: LỄ HIỀN LINH
- _ 15/01/2017: CN II TNA
- _ 22/01/2017: CN III TNA
- _ 29/01/2017: CN IV TNA

Lịch Lớp Học Rửa Tội

- Tháng 1/2017: thứ Năm ngày 5/1/2017 lúc 6:15pm
thứ Bảy ngày 7/1/2017 lúc 9:15 am
- Tháng 3/2017: thứ Năm ngày 2/3/2017 lúc 6:15 pm
thứ Bảy ngày 4/3/2017 lúc 9:15 am

Tháng 5/2017: thứ Năm ngày 4/5/2017 lúc 6:15pm
thứ Bảy ngày 6/5/2017 lúc 9:15 am

MỖI TUẦN MỘT VẤN NẠN

Một câu chuyện thương tâm vừa xảy ra trong cộng đồng Việt Nam tại Orange County như một tiếng chuông cảnh tỉnh cho bậc cha mẹ về vai trò và trách nhiệm nuôi dạy con cái. Ban Biên Tập xin gửi đến quý độc giả bài báo trên Báo Người Việt như một đề vấn nạn suy tư trong mùa Giáng Sinh: mùa yêu thương và trao ban.

Kyle Huỳnh, 15 tuổi, học lớp 10 tại trung học Bolsa Grande, treo cổ tự tử tại nhà ngày 29 Tháng Mười Một gây xúc động mạnh nơi bạn học, đau buồn nơi gia đình, hoang mang nơi cộng đồng; và trên hết, để lại quá nhiều câu hỏi cho bất cứ bậc phụ huynh nào có con đang bước vào tuổi trưởng thành.

Nguyên nhân cái chết thương tâm của Kyle chắc sẽ mãi là một bí mật nếu không được “giải mã” bằng 3 lá thư tuyệt mạng do chính em viết, để lại; một cho tất cả mọi người, một cho bạn bè, và một cho gia đình.

“Ngày Thứ Ba, 29 Tháng Mười Một, cảnh sát Garden Grove chính thức báo tin cho trường trung học Bolsa Grande hay rằng em Kyle Huỳnh, học sinh lớp 10, qua đời vì tự tử tại nhà vào lúc rạng sáng cùng ngày,” ông Thịnh Huỳnh, thân phụ Kyle, nói với Người Việt.

Kyle là một học sinh giỏi, “chỉ một điểm B, còn lại toàn điểm A từ năm lớp Bốn đến nay,” là “người vui tính và hài hước, sống chan hòa với mọi người,” theo nhận xét của các bạn cùng lớp.

Cái chết “kỳ tử” của Kyle không chỉ khiến gia đình đau khổ, mà hơn thế nữa, khiến họ tự vấn: “Tôi cứ ngồi suy nghĩ, thắc mắc, tự hỏi, tại sao lại như vậy?”, ông Thịnh thổ lộ với Người Việt.

“Tôi thiếu cái gì? Có điều gì tôi chưa làm? Tôi sai sót chỗ nào? Con tôi giận cái gì? Có ai làm gì nó buồn? Chuyện gì lại đẩy một đứa bé 15, 16 tuổi chưa hiểu đời là mấy lại đi đến chỗ treo cổ?”, ông Thịnh nói.

Thịnh Huỳnh, người đặt những câu hỏi trên, chính là người cuối cùng nói chuyện, dặn dò đứa con trai trước khi rời nhà lúc 9 giờ tối, để chưa đầy 4 tiếng đồng hồ sau, trở về và nhìn thấy con mình thành người thiên cổ.

Nén nỗi đau, và thực hiện theo ý nguyện trong thư tuyệt mạng của con trai, người cha đau khổ “muốn kể câu chuyện về con, chia sẻ nỗi niềm của mình, vì nhìn thấy được cái tâm của nó và muốn thức tỉnh mọi người, những bậc làm cha, làm mẹ.”

“Vui tính, hài hước, sống chan hòa với mọi người”

Đó là nhận xét chung của bạn bè về Kyle. Có lẽ cũng chính từ tình tình đó mà rất đông bạn bè em, cả thầy cô giáo, từ tiểu học đến trung học đệ nhất cấp và trung học hiện tại đến nhà quán Peek Family hôm Thứ Năm và Thứ Sáu vừa qua để tiễn đưa em về cõi vĩnh hằng.

Kyle là con trai út trong gia đình có đầy đủ ba mẹ và một chị gái đang học năm thứ nhất đại học UC Riverside.

“Hai chị em nó khá thân thiết. Năm ngoái hai đứa học cùng trường, chị nó lớp 12, nó lớp 9. Chị nó đưa đón nó đi học. Năm nay, con gái tôi vào đại học, mỗi cuối tuần mới về, thì tôi chính là người đưa đón, đi các sinh hoạt ngoại khóa,” ông Thịnh cho biết.

“Kyle là đứa trẻ rất, rất bình thường, không có bệnh gì hết. Bác Sĩ Trinh Bùi là bác sĩ gia đình của cháu từ nhỏ biết rõ điều này. Hôm cháu mất, vì đã từng ghi nguyện vọng hiến tạng cơ phận cho khoa học nên bác sĩ gia đình được thông báo, và cả văn phòng Bác Sĩ Trinh đến dự đám tang chia buồn.”

Đối với bạn học, Kyle là người “vui tính,” theo lời thân phụ. “Kyle ít nói. Nhưng khi cần nói thì nó nói. Riêng với bạn bè thì nó vui vẻ lắm. Nó hài lắm, có thể gây cười cho bạn bè, biết nói giỡn, nói chơi. Ngay cả lá thư để lại cho bạn bè cũng viết hài hước nữa.”

Ba của Kyle cho biết, trừ một điểm B em có ở năm học lớp Bốn, còn lại, từ đó đến nay, kết quả học tập của toàn điểm A.

Không một dấu hiệu báo trước

“Nếu con tôi có bất cứ một biểu hiện nào khác thường mà tôi nhận thấy, hay nó có thố lộ điều gì thì con tôi đã không nằm trong đó,” ông Thịnh nói, tay chỉ về hướng quan tài, nơi Kyle đang ngủ giấc ngàn thu.

Hành động tự tử của cậu học sinh lớp 10 ngay trước ngày trở lại trường sau kỳ nghỉ lễ Thanksgiving gây nên sự choáng váng với tất cả.

Ông Thịnh kể: “Ngày Thanksgiving, mọi người qua nhà em tôi họp mặt, ăn uống vui vẻ đến tối mới về. Ngày Thứ Sáu, ‘After Thanksgiving,’ cháu hẹn đi chơi với bạn bè. Thứ Bảy cháu còn đòi chị chở đi mua đồ để làm ‘project’ tiếng Việt, chiều Thứ Bảy, rồi qua ngày Chủ Nhật, các bạn đến nhà làm ‘project’ với cháu, trưa tôi đi mua pizza cho tụi nó ăn.”

“Ngày Thứ Hai, 28 Tháng Mười Một cũng vậy, mọi chuyện diễn ra bình thường. Cháu chơi bắn game trong phòng, cháu mê chơi bắn game lắm, chơi với nhiều bạn bè trên mạng. Trưa, cháu tự ra lấy pizza nướng ăn, rồi lại vào phòng chơi tiếp. Chiều, mẹ cháu đi ăn với mấy người bạn ở Boston qua chơi, tôi ở nhà. Đến khoảng 7 giờ, như thường lệ, tôi vào phòng hỏi con đói bụng chưa, con muốn ăn gì ba mua con ăn. Nó nói chưa nghĩ ra muốn ăn gì. Tôi đề nghị ăn cơm sườn, vì nó thích cơm sườn. Cháu đồng ý. Thế là tôi nhắn tin cho vợ là khi nào đi về thì ghé mua cơm sườn cho con.”

Theo lời ông Thịnh, sau nhiều lần thúc giục, con trai ra ăn tối, và lại trở vào phòng tiếp tục chơi game một cách vui vẻ. Trong khi đó vợ chồng ông cùng những người bạn chuẩn bị đi dự họp mặt bạn bè từ nhiều nơi khác về.

Ông Thịnh kể tiếp, “khoảng 9 giờ tối thì chúng tôi đi. Trước khi đi, tôi vào phòng cháu, vẫn thấy nó đang cười ha hả nói chuyện với bạn bè trên phone, tay thì bấm game, tôi dặn chừng 10:30 giờ, 11 giờ nhớ dẫn con chó đi vệ sinh rồi nhốt nó lại, và nhắc nó đi ngủ sớm để mai còn đi học. Cháu nói, ‘OK, daddy.’” Và đó là cuộc trò chuyện cuối cùng của ông Thịnh và con trai.

Gần 1 giờ sáng, ông Thịnh về nhà. Mở cửa garage, ông nhìn thấy con trai trong tư thế có thể sẽ ám ảnh cả cuộc đời ông.

Ông Thịnh hồi tưởng giây phút hãi hùng ấy, “Tôi đặt cháu xuống, làm hô hấp nhân tạo cho con. Tôi cứ làm, trong bao lâu tôi không biết, và cứ hỏi tại sao vậy, chuyện gì vậy. Tôi không biết chuyện gì xung quanh nữa.”

Rồi cảnh sát đến nơi, “tôi nghe ai đó nói ‘he’s gone. Nó đi rồi.’”

“Tôi cởi áo lạnh của mình, kê đầu cho cháu, và tôi cứ ôm nó, ôm nó trong bao lâu tôi cũng không biết.” Đến khi tỉnh ra, ông Thịnh thấy tay mình bị còng ra phía sau và đang ngồi ở sau nhà. “Tay chân, đầu gối của tôi bị chảy máu, bầm hết. Những ngón tay tôi tê đi, không cảm giác gì cả. Đó là những gì tôi thấy sau cùng cho đến hôm gặp lại cháu ở nhà tù.”

Những lá thư để lại

Rồi cảnh sát yêu cầu mọi người không được đi đâu. Họ khám xét nhà.

“Có một cảnh sát gốc Việt, tên Định, nói cho tôi biết là cháu có để lại ba lá thư. Cháu đã ghi sẵn tờ ‘note’ để chỗ máy vi tính, chỉ dẫn cách mở máy và vào đâu để đọc những lá thư đã được viết sẵn đó. Cảnh sát theo đó vào, đọc để tìm hiểu lý do cháu chết. Viên cảnh sát kêu tôi bình tĩnh đọc thư đi rồi tính, nhưng tôi không đọc. Tôi không dám đọc...,” ông Thịnh nhớ lại.

Ba lá thư của Kyle để lại ghi rất rõ:

Thư gửi mọi người – “Hãy tìm cách để thân nhân và bạn bè tôi đọc được thư này. Điều này vô cùng quan trọng!”

Thư gửi bạn bè – “Rất quan trọng! Nếu ai đó trong gia đình mình đọc xong những dòng này, xin vui lòng tìm cách để bạn bè con nhìn thấy và đọc nó, bằng cách đưa lên Facebook hay bất cứ mạng xã hội nào. Xin cảm ơn!”

Thư gửi gia đình – “Nếu người đang đọc thư này là bạn bè tôi, xin vui lòng đừng đọc tiếp vì thư này chỉ dành cho người thân trong gia đình tôi. Cảm ơn!”

Những lá thư để lại đã cho biết lý do vì sao cậu học trò chưa qua tuổi 16 không muốn tiếp tục sống.

“Mình nghĩ là mọi người xứng đáng được nghe lời giải thích tại sao mình lại hành động như thế.

Vâng, có nhiều lý do để mình chọn cách hành xử này. Bắt đầu từ sự chán

nản của mình. Mình nghĩ nỗi buồn chán đã nhen nhóm phát triển trong mình từ năm học lớp Bốn, những ý nghĩ về việc tự tử cũng mạnh nha từ khi ấy. Việc đến trường chỉ làm cho nỗi chán chường của mình trở nên tệ hại hơn, nhưng thật là may mắn vì các bạn chính là niềm vui giúp mình sống đến hôm nay,” Kyle viết như thế trong thư gửi mọi người (cả gia đình và bạn bè).

Trong thư gửi bạn bè, em còn viết, “mình đã phải chịu đựng chứng bệnh chán chường trong một thời gian. Cho dù các bạn không hề biết điều này nhưng các bạn đã thực sự là lý do giúp mình sống lâu hơn. Không có các bạn, mình nghĩ mình đã tự tìm đến cái chết từ lâu rồi.”

Theo những gì trong thư, chính căn bệnh trầm cảm, nhưng lại cô tình giấu, không cho ai biết, cùng với nỗi chán ghét việc học cùng hệ thống giáo dục đã khiến em không còn muốn tiếp tục sống.

Những lá thư cậu học trò để lại, ngoài việc nói lý do mình chọn cái chết bằng cách tự tử, còn lại, là những lời nhắn gửi triu mến nhất mà em muốn gửi đến những người ở lại, đừng ai cảm thấy buồn phiền, có lỗi, hay oán trách việc ra đi của em. Đó là sự lựa chọn, là lối thoát cho chính em.

“Mình cũng hy vọng rằng lá thư này sẽ khép lại những ưu tư của mọi người về cái chết của mình, sẽ làm cho nỗi đau của mọi người nhẹ vơi đi.

... Khi bạn thật sự thấy chán nản hay buồn rầu, làm ơn nói ra với ai đó, bất kỳ ai. Bạn có bạn bè, có gia đình, đó là những người luôn sẵn lòng vì bạn và yêu thương bạn, giúp bạn bằng mọi cách để vượt qua. Mình biết mình giống như kẻ giả dối khi nói điều này, nhưng làm ơn đừng để nỗi buồn, cơn giận dữ hay bất cứ điều gì làm cho cảm xúc của bạn cứ tăng mãi trong lòng, bởi mình có thể bảo đảm rằng bạn sẽ làm điều gì đó để rồi phải hối tiếc.

Tận đáy lòng, mình rất nhớ mọi người và cảm ơn tất cả những điều mọi người đã mang đến cho mình.

Và, nếu có Thiên Đàng hay Cõi Niết Bàn nơi thế giới bên kia, mình thật sự ao ước được gặp lại mọi người ở đó.

Lần sau cuối cho đến khi mình gặp lại nhau, vĩnh biệt!” Kyle đã viết như thế trong thư để lại.

Nỗi lòng người ở lại

“Tôi cứ nghĩ sao lại kỳ như vậy, một đứa bé, nội thương, ngoại thương, bà con thương, anh em thương, cha mẹ thương, bạn bè còn thương hơn, thầy cô thương, vậy mà vẫn khiến nó không muốn sống. Điều gì khiến nó đi vào hoàn cảnh không muốn sống? Không muốn sống và không sợ chết. Con người ta sợ nhất là chết, người nghèo cũng sợ chết, người giàu càng sợ chết hơn. Vậy thì điều gì đưa một đứa bé như con tôi vào suy nghĩ không muốn sống và không sợ chết. Nó có nỗi buồn, nỗi đau gì còn hơn chết. Cái gì làm nó không sợ chết, mà lại thấy cái chết chính là sự giải thoát cho nó, làm cho nó sung sướng,” người đàn ông đặt

một loạt câu hỏi liên tiếp, rồi im lặng trong thoáng chốc trước khi bật lên nụ cười che đậy nỗi chua xót của một người cha đã không thể làm cho con mình tỉnh lại. Ông nhìn người đối diện, nói, như nói với chính mình: “Tại sao vậy? Tôi cứ tự hỏi hoài, dù cháu nói rất rõ ràng là nó muốn đi mà. Nhưng cái gì đưa nó đến suy nghĩ đó? Nội tâm gì khiến nó chọn như vậy? Đến giờ này tôi vẫn tự hỏi. Nhưng tôi không phải là nó, nên không cảm giác được điều mà nó cảm giác được.” Điều quan trọng mà ông Thịnh cho biết thêm, là “những lá thư đó cháu viết xong từ ngày 23 Tháng Mười Một, ngay trước ngày Thanksgiving. Ngày cháu mất là đêm 28 Tháng Mười Một, nhưng tôi biết cháu không thể viết thư đó trong một ngày, vì cháu ghi tên các bạn cháu rõ ràng lắm, nó đã phải viết đi, rồi viết lại, đọc, sửa đọc sửa rồi mới hoàn chỉnh.”

“Nhìn lại mọi chuyện, tôi nghĩ có thể cháu đã dự tính ‘đi’ vào đúng ngày Thanksgiving, vì thư đã xong vào ngày hôm trước rồi. Tôi nhớ hôm lễ Tạ Ơn, cháu nói bị đau bụng, nhức đầu, xin ở nhà không đi qua nhà cô ăn tiệc. Nhưng tôi chỉ nghĩ cháu kiếm chuyện để ở nhà chơi game nên bắt cháu phải đi. Thì nó đi, vẫn vui vẻ. Cho đến ngày nó mất. Nếu nó giấu thì nó giấu quá giỏi. Không ai biết hết. Cha mẹ không biết, bạn bè không biết...”

Cái chết quá bất ngờ của người con trai khiến người cha tiếp tục đặt ra hàng loạt các câu hỏi, và vẫn đang đi tìm câu trả lời tại sao một cậu bé 15, 16 tuổi lại thấy cái chết là sự giải thoát, dù như ông nói, “Trong thư cháu có viết rõ là cháu biết mình bị trầm cảm nhưng cháu cố tình giấu, vì cháu biết nếu con nói ra, ba mẹ sẽ tìm cách giúp con nhưng con không muốn được giúp.”

Ông nói như tâm sự, “Hôm đưa tang cháu, nhiều bạn bè nó lên nói rằng tội nó cũng bị như vậy. Nhưng điều khác nhau là con tôi giấu, không muốn được giúp đỡ, trong khi những đứa bạn con tôi luôn nói chúng muốn được giúp, được lắng nghe, nhưng lại không có ai giúp chúng!”

“Chỉ hai tuần trước đây thôi, nếu có nghe ai đó kể rằng con mình đang vui vẻ, có tất cả, học giỏi, được yêu thương, tự dưng một đêm họ trở về nhà và nhìn thấy con họ đã chết trong garage thì tôi cho đó là chuyện hoang đường. Cho đến khi chuyện xảy ra với chính mình, thì mình mới biết. Con tôi không phải là đứa đầu tiên và cũng sẽ không là đứa cuối cùng hành động như thế!”, người cha chia sẻ. Người cha vừa mất con nói như rút hết ruột gan, “Giờ con tôi đã đốt thành tro rồi. Tôi chỉ muốn thức tỉnh mọi người, hãy giúp những đứa bé đang mong được giúp. Phụ huynh hãy tự hỏi bản thân, mình muốn con mình làm điều gì đó cho mình hay cho bản thân nó. Nếu thật sự nói thương con thì hãy biết điều gì tốt cho con chứ không phải cho mình. Đừng đợi chuyện gì xảy ra thì hối hận cũng muộn. Người lớn chưa chắc lúc nào cũng đúng.”

Thư ‘gửi đến mọi người (bạn bè và gia đình)’

To Everyone.txt
To: Everyone (Friends & Family)
FIND A WAY FOR MY FAMILY MEMBERS AND FRIENDS TO READ THIS! IT IS VERY IMPORTANT THAT THEY SEE THIS!!!
If you guys are reading this then it probably means I'm dead, most likely from suicide. For those who don't know me, my name is Kyle Huynh, but I'm assuming that since my friends and family will be the ones reading this, what I just said is pretty much useless. So a little about myself, my favorite food is spaghetti, favorite color is green, favorite number is 2, favorite type of book is anything with the main character(s) changing over time, favorite movie is probably Avatar but I like a lot of other movies too, I don't really have a favorite type of music but I listen to whatever makes me feel good, I don't really have any hobbies either but I love sleeping and playing online games with my friends or just hanging with them in general, I fucking love Key Club and most of the people in it, favorite subject is probably science and psychology, anything with the human brain really, I like wearing simple clothes like t-shirts with no designs, just plain colors so yeah, I guess you guys deserve an explanation to why I did what I did. Well there are a lot of reasons why I chose to do this. So I'm just start with my depression. I think my depression developed around 4th grade and I started having suicidal thoughts around the same time too. Going to school only made my depression worse but luckily my friends are what helped me live for this long. However, as I got older, school only became harder and I didn't want to worry anyone so I just hid my depression. Homework, projects, due dates, grades, stress, all these stupid things just made my depression worse and worse. I understand that we absolutely need school for a bright future and blah blah, but there's a huge fucking problem with the system when the smartest students feel like shit while the dumbest students get to run around without a fucking care in the world. Aside from my depression, I also decided to kill myself once I realized that I can't contribute anything to the world that has significant value. I always wanted to help people in any way I could, specifically make humans realize that what we do to the environment and each other is wrong. But I know realistically, that is impossible. Humans will always kill each other for stupid reasons and destroy the environment that has done nothing but provided for us, and nothing can change that. It just pisses me off so much that there's nothing I can do that can really change this, especially only being a 15 year old whose parents expect him to be somewhere in the medical field. So yeah I guess you can say I hate humanity but I do believe there are some genuinely good people out there and hopefully one day they can make humans change, but too bad I won't be able to see that. So I guess if I had to point at reasons for me choosing to suicide, it would be having school and its system, hatred toward humanity, and my

To Everyone.txt
please understand why I'm doing this. I hate when people feel as bad as I do. So please don't be too sad and whenever you can and savor the moment. Also, if you are sad please talk to someone, anyone. You have friends and you and will love you and help you with whatever you're kinda being a hypocrite for saying this but please don't or whatever your feeling build up inside cuz I can guard something you'll regret. Don't be like me and not talk to should wrap up this letter. So from the bottom of my heart you guys and thank you for everything you've done for me of heaven or nirvana in the afterlife, I truly wish to see the last time and until we meet again, goodbye!!!

Kyle C. Huynh

LTS – Được sự đồng ý của gia đình, Người Việt đăng lại nguyên văn nội dung lá thư gửi “Everyone,” do Người Việt chuyển sang Việt ngữ.

HÃY TÌM CÁCH ĐỂ NGƯỜI THÂN TRONG GIA ĐÌNH VÀ BẠN BÈ TÔI ĐƯỢC ĐƯỢC LÁ THƯ NÀY! ĐIỀU NÀY RẤT QUAN TRỌNG!

Khi mọi người đọc được lá thư này thì mình đã chết rồi, chết vì tự tử.

Với những ai không biết, xin giới thiệu, tên mình là Kyle Huynh, điều này hơi thừa với những ai đang đọc thư là bạn bè và người thân của mình.

Xin nói một chút về mình, món ăn mà mình thích là spaghetti, màu mình thích là xanh lá cây, số mình thích là số hai, truyện mình thích là bất cứ truyện nào mà nhân vật chính thay đổi hoài, phim mình thích dĩ nhiên là Avatar nhưng mình cũng thích nhiều phim khác nữa, nhạc thì mình nghe bất cứ loại nào khiến mình cảm thấy thoải mái. Mình thật sự không có thú vui giải trí nào hết, mình chỉ thích ngủ và chơi game trên mạng với bạn bè hoặc đi chơi với họ. Mình rất là yêu nhóm Key Club và hầu hết thành viên trong nhóm. Môn học mình thích là khoa học và tâm lý, bất cứ cái gì thật sự có liên quan đến trí tuệ con người. Mình thích mặc áo quần đơn giản như áo thun không có hình vẽ, chỉ một màu trơn thôi.

Mình nghĩ là mọi người xứng đáng được nghe lời giải thích tại sao mình lại hành động như thế.

Vâng, có nhiều lý do để mình chọn cách hành xử này. Bắt đầu từ sự chán nản của mình. Mình nghĩ nỗi buồn chán đã nhen nhóm phát triển trong mình từ năm học lớp 4, những ý nghĩ về việc tự tử cũng mạnh nha từ khi ấy. Việc đến trường

chỉ làm cho nỗi chán chường của mình trở nên tệ hại hơn, nhưng thật là may mắn vì các bạn chính là niềm vui giúp mình sống đến hôm nay.

Tuy nhiên, càng lớn, chuyện học hành càng trở nên khó hơn. Mình không muốn mọi người lo lắng, vì thế mình che giấu sự buồn chán của mình.

Bài tập ở trường, các projects đến hạn nộp, điểm số, sự căng thẳng, tất cả những điều ngớ ngẩn đó chỉ làm cho nỗi chán chường của mình mỗi lúc một tệ hơn.

Mình hiểu rằng chúng ta cần học hành cho một tương lai tươi sáng và những điều tương tự thế, nhưng vấn đề khốn nạn của hệ thống học đường là những học sinh thông minh nhất cảm thấy “bị nhồi nhét,” trong khi những đứa dở hơn thì muốn làm gì làm, không cần quan tâm.

Ngoài nỗi chán chường ra, mình còn quyết định kết liễu cuộc đời khi nhận ra rằng mình không thể đóng góp được gì có giá trị cho thế gian này. Mình luôn muốn giúp mọi người bằng mọi cách mà mình có thể, chính xác hơn là giúp loài người nhận ra rằng điều mà chúng ta làm đối với môi trường sống và đối với nhau là sai. Nhưng mình biết rằng điều đó là không thể. Con người luôn sát hại nhau bởi những lý do điên rồ và hủy diệt môi trường sống trong khi chúng chẳng làm gì nên tội ngoài việc giúp ích cho chúng ta mà thôi. Không gì có thể thay đổi được những việc làm đó. Đây là điều khiến mình cảm thấy bức bối rất nhiều khi không thể làm được gì hết để tạo nên sự thay đổi, đặc biệt là với thằng nhóc 15 tuổi mà ba mẹ lại kỳ vọng nó đi vào lãnh vực y khoa.

Mình hiểu là mọi người có thể cho rằng mình ghét thế gian này, nhưng mình vẫn tin còn có người thật sự tốt ở đâu đó, hy vọng một ngày nào đó họ có thể thay đổi nhân loại, nhưng thật là tệ khi mình không thể chờ đợi đến ngày nhìn thấy điều ấy.

Nếu phải nói ra lý do vì sao mình tự tử thì đó chính là nỗi buồn chán, là căn bệnh trầm cảm, mình ghét việc học hành và hệ thống giáo dục, căm thù loài người và cảm thấy bất lực trong việc thay đổi thế giới.

Mình viết lá thư này hy vọng rằng nó sẽ giải thích cho mọi người hiểu tại sao mình không thể tiếp tục sống lâu hơn nữa. Điều này không phải chỉ thoáng hiện trong đầu mình ở một đêm, mà nó đã kéo dài trong nhiều năm và đã đến thời điểm mình không muốn sống tiếp.

Mình thật sự ao ước có một cách nào đó khiến mình vui hơn với những điều này, nhưng buồn thay, niềm ao ước đó không có.

Mình cũng hy vọng rằng lá thư này sẽ khép lại những ưu tư của mọi người về cái chết của mình, sẽ làm cho nỗi đau của mọi người nhẹ vơi đi.

Mình biết là mình ích kỷ khi kết thúc cuộc đời mình và là nguyên nhân của nhiều nỗi buồn, nhưng hãy làm ơn, làm ơn, làm ơn hiểu là tại sao mình làm như thế.

Mình ghét thấy người ta buồn, người ta suy sụp, đặc biệt khi đó lại là những bạn bè của mình, vì mình không muốn ai khác cảm giác sự tội tệ giống như mình

từng cảm nhận. Vì vậy, làm ơn đừng buồn, hãy cố gắng tìm niềm vui bất cứ khi nào bạn có thể và tận hưởng từng giây phút đó.

Cũng như khi bạn thật sự thấy chán nản hay buồn rầu, làm ơn nói ra với ai đó, bất kỳ ai. Bạn có bạn bè, có gia đình, đó là những người luôn sẵn lòng vì bạn và yêu thương bạn, giúp bạn bằng mọi cách để bạn vượt qua. Mình biết mình giống như kẻ giả dối khi nói điều này, nhưng làm ơn đừng để nỗi buồn, cơn giận dữ hay bất cứ điều gì làm cho cảm xúc của bạn cứ tăng mãi trong lòng, bởi mình có thể bảo đảm rằng bạn sẽ làm điều gì đó để rồi phải hối tiếc.

Tận đáy lòng, mình rất nhớ mọi người và cảm ơn cho tất cả những điều mà mọi người đã mang đến cho mình.

Và, nếu có Thiên Đàng hay Cõi Niết Bàn nơi thế giới bên kia, mình thật sự ao ước được gặp lại mọi người ở đó.

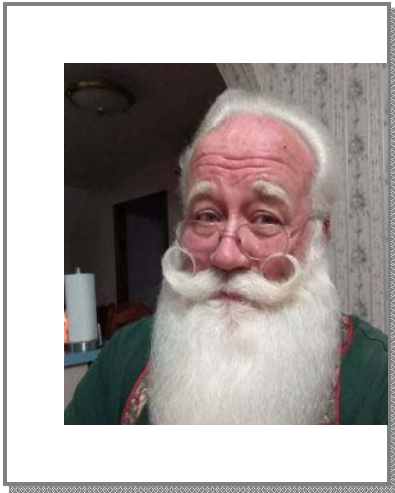
Lần sau cuối cho đến khi mình gặp lại nhau, vĩnh biệt!

Kyle C. Huỳnh

CHUYỆN ĐỜI THƯỜNG

Santa khóc suốt đường về: Một em bé chết trong vòng tay của ông!

Ở Knoxville, Tennessee, ông Eric Schmitt-Matzen trông giống Santa Claus như đúc.

Ông cao, mập, bụng chưa lớn, vừa đủ cho đám nhỏ cõ thể ngồi vào lòng được.

Với một bộ râu thật, Schmitt-Matzen trông giống y hệt như một Santa trên Xine, giống đến nỗi ông đã đoạt giải nhất của vùng, trong cuộc thi 'râu tóc' do hãng Just For Men tổ chức năm 2016. Dĩ nhiên là phải như thế chứ? ông cũng sinh ra cùng một ngày 06/12 như thánh Nicolas, vị Santa Claus thứ thiệt mà?

Schmitt-Matzen năm nay 60 tuổi. Là một kỹ sư cơ khí và là giám đốc của hãng Packing Seals & Engineering ở Jacksboro, ông cũng từng dự một khoá và tốt nghiệp làm

'Santa giả chuyên nghiệp' cho các cửa tiệm trong mùa giáng sinh.

Cả nhà ông hãnh diện về công việc 'tay trái' này. Bà vợ, bà Sharon, thích đóng vai 'Bà Santa', cellphone thì rung lên bài Jingle Bells, và cái giải quần của ông cũng màu đỏ, màu của Santa.

Nhưng hai tuần trước, một sự việc đã làm cho ông xúc động đến tận xương tủy.

"Tôi đã khóc suốt khi lái xe về nhà," Schmitt-Matzen kể lại. "Tôi khóc nhiều đến nỗi nước mắt làm nhoà lối đi."

Theo Schmitt-Matzen thì ông "vừa về tới nhà" thì chuông điện thoại reo.

"Ở đầu giây là một cô y tá ở nhà thương. Cô ta nói có một em bé trai 5 tuổi, bệnh

nguy cấp, mong được gặp Santa Claus"

Ông kể tiếp: "Tôi nói với cô ta rằng tôi sẽ đóng bộ vào rồi tới ngay", nhưng cô ta giục "Không kịp đâu. Ông vẫn đeo cái giải quân chứ? Như vậy là tốt rồi. Đến ngay đi."

15 phút sau, Schmitt-Matzen có mặt ở nhà thương, nhiều người đang đứng đợi ông, trong đó có bà mẹ của đứa bé.

"Bà ta đưa cho tôi một món đồ chơi PAW Patrol để trao cho nó."

Khi kể tới đây thì giọng của Schmitt-Matzen cũng bắt đầu nghẹn ngào.

"Tôi mau chóng lượng định tình hình, và nói với mọi người rằng 'nếu có ai cảm thấy không nén được thì xin đừng đi theo tôi, vì nếu tôi thấy vị nào khóc thì tôi cũng không nín được mà làm công việc cho tốt.'"

Không ai đi vào phòng với ông Schmitt-Matzen. Mọi người đứng ngoài nhìn qua cửa sổ, rơm rớm nước mắt.

Ông ta kể lại cuộc đối thoại giữa ông và đứa bé như sau:

"Tôi đi vào thì thấy em đang nằm thoi thóp. Tôi ngồi xuống bên cạnh và lên tiếng: 'Này em, sao mà người ta nói em không chơi Noel năm nay được chứ? Làm sao thế được? Em là Tay Thợ (elf) giỏi nhất mà!'"

"Đứa bé nhìn lên và hỏi, 'Thật à?'"

"Tôi trả lời 'Thật đấy!'"

"Tôi trao món quà cho em. Nó run run mở cái bao giấy ra. Khi nhìn thấy món đồ, thì nó nở một nụ cười thật tươi rồi nằm phờ xuống giường như trước."

"Người ta nói em sắp chết', em bé nói. 'Vậy em phải làm gì khi em tới nơi ấy?'"

"Tôi nói: 'Em có thể làm một ơn cho tôi được không?'"

"Nó nói, 'Sure! được chứ'"

"Khi em tới nơi ấy, em cứ nói em là Tay Thợ "Number One" của Santa, và người ta sẽ mở cửa ra mà đón em vào."

"Em bé nói, 'Họ sẽ làm thế ư?'"

"Tôi nói, 'Sure! Như thế đây'"

"Và nó gắng gượng dậy và muốn ôm chặt lấy tôi, trong lúc nỗ lực nó nài thêm: 'Santa à, giúp em với.'"

"Tôi ôm lấy em. Nhưng trước khi tôi nói được thêm một lời nào nữa, thì em đã ra đi! Tôi giữ em bé trong vòng tay, ôm em thật chặt."

"Những người ở bên ngoài nhận ra sự việc. Bà mẹ chạy vào. Bà khóc oà 'Không, không, Chưa được đâu!' Tôi trao nó cho bà rồi vội chạy đi."

Schmitt-Matzen kể tiếp:

"Tôi từng phục vụ 4 năm trong lực lượng biệt động, và cũng đã sống qua khá nhiều nỗi niềm. Nhưng hôm đó tôi đã phải ôm mặt chạy qua văn phòng các cô y tá. Tôi biết các y tá và bác sĩ cũng hằng ngày gặp nhiều trạng huống như thế, nhưng không thể hiểu làm sao mà họ chịu đựng được."

Nản chí quá, Schmitt-Matzen dự định treo áo bỏ nghề Santa, nếu không vì một lẽ là ông ta phải hoàn tất một Show nữa.

"Khi tôi nhìn thấy các em nhỏ cười vui, tự nhiên tôi cảm thấy ấm áp trở lại. Điều đó làm cho tôi ý thức được ý nghĩa của cái vai trò mà tôi đang đóng.

'Không chỉ vì các em mà thôi, nhưng là cho cả tôi nữa'.

Phở Đà Lạt

Vietnamese Cuisine
39400 Murrieta Hot Spring Rd #107
Murrieta, CA 92563.
Tel: 951-600-5700
Hours: Mon-Sun: 10:00am-9:00pm

Hiệp Hội Thánh Lễ Đồi Đồi

Hội viên sẽ được cầu nguyện trong những Thánh Lễ hàng ngày và được thông phần công đức do các linh mục và tu huynh thuộc Dòng Truyền Giáo Ngôi Lời đang phục vụ trên các cánh đồng truyền giáo.
Thánh Lễ Đồi Đồi có thể xin cho người thân còn sống hay đã qua đời.
Liên hệ: Cha Nguyễn Văn Long SVD. Phone (951)454 – 0529
PO Box: 70060 Riverside, CA 92513.0060
Email: nguyenvanlong59@yahoo.com

LỜI NGUYỆN: Lạy Chúa, lạy Cha, Ngài là bậc Thánh ở cạnh Đấng Cứu Thế đây quyền năng. Nay con cầu khẩn Cha giúp con vượt qua khó khăn cấp thiết hiện nay. Đọc những lời nguyện này 9 lần/1 ngày. Đọc liên tục 9 ngày với lòng thành tâm sẽ được toại nguyện. Được việc hứa in lời nguyện này và tình Cha **Trương Bửu Diệp**. **Thủy Trần**

Laura Cam G. Ho Tel: 562 607-9225

Broker-Certified Agent

Chuyên Hướng Dẫn và Ghi Danh Miễn Phí Medicare & Covered CA

- Quý vị gần đến 65 tuổi hoặc đang có Medicare.
- Giúp giải đáp mọi vấn đề về Medicare.
- Giúp chọn bảo hiểm và tổ hợp nhiều quyền lợi nhất.
- Giúp ghi danh Covered CA trong mọi trường hợp

EJ Belle Tiệm Tóc mDay SPA.

Cựu Giáo Sư thẩm mỹ (40+ năm kinh nghiệm). Nhận dạy bằng về tóc hoặc da, cung cấp mỹ phẩm, trị các loại mụn không để lại sẹo không cần uống thuốc, sơn môi giữ nguyên ngày, lip conditioner cho phái nam chống khô môi, thâm môi
Liên lạc Cô Đào: **714 675 3950**
www.ejbelle.com

Nếu bạn muốn tìm hiểu ơn gọi dòng Truyền Giáo Ngôi Lời, Xin liên lạc
Cha Anthony Nguyễn cell: 847.687.1459
Email: acnguyensvd@yahoo.com
Website: www.svdvocations.org

Cha Trương Bửu Diệp:

Nếu ai có thiện ý muốn xin ký thỉnh nguyện thư cho cha Cha Trương Bửu Diệp được phong thánh xin liên lạc: Minh Bùi, điện thoại: 909-528-7823

Congregation of the Holy Spirit Province of the United States

Rev. Brandon Bầy Nguyễn, C.S.CP.
Vocation Director
Off 773-734-4418
Cell 501-908-6188
brandon7cscp@aol.com
www.spiritans.org

GIÁO XỨ NGHÈO MIỀN BẮC VIỆT NAM

Ước mong đón nhận hảo tâm của Quý Vị Ân Nhân, xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho những tấm lòng vàng. Suốt 100 năm qua, Giáo Xứ ước mơ một mái ấm đơn sơ cho con cháu có nơi học hành.

Lm. Quản Xứ: Jacintô VÕ THÀNH CHÂU, SVD: email: hyachau@gmail.com

Giáo Xứ Trang Cảnh

Nghi Xuân - Nghi Lộc - Nghệ An
Xứ Nghèo Miền Bắc - Việt Nam
Tel: 0903-877-053

L/L tại Mỹ:

13552 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92868
Tel: 714-226-6175, 714-750-0266

Tiệm nail vùng Hemet

Cần thợ tay chân nước lớn tuổi, mới có bằng OK, tiệm đông khách walk-in, khách sang, tip hậu, income cao.
Cell Phone: **951-907-4442** Tel: **951-652-4538**

Vườn Cây Mỹ Tho

Có bán hầu hết các loại cây ăn trái. Đặc biệt: có 2 loại cây thuốc trị cảm và ngăn ngừa được các bệnh như: Tiểu Đường, Cao Máu, Mỡ trong máu, lọc gan. Nhận thẻ tín dụng
Địa Chỉ: 19644 Grand Ave, Lake Elsinore CA 92530.
Phone: 940 284 6219 hoặc 940-284-5055

Bright Star Nails & SPA

Cần thợ tay chân nước, Thợ Bột & Waxing Bao Lương Cao.
390040 Sky Canyon Dr.#106
Murrieta, CA 92563
Tel Phone: **951-677-2200**

Sophie's Home Childcare (License#334844021)

Nhận gửi trẻ \$25/em có ăn trưa, sữa và snack.
2 em trở lên được giảm giá. Nhà mới sạch sẽ có sân chơi
Liên lạc: Khanh cell 626 675 7518, home: 951 691 8758

Chuyên môn sản xuất hạt vẹt lộ organic

Ra lò ngày thứ Tư và Chủ Nhật.
Anh Chị Ba: 951-926-9986
951-786-8693

Lemongrass Asian Cuisine

Lemongrass Asian Cuisine is home to the finest Thai infusion and Vietnamese food in the Inland Empire
3376 Wentworth Dr, Hemet, CA 92545
(951) 766-1506
Website: www.lemongrasshemet.com

ARER Dental

Thanh Chuong &
Nguyen Minh Chau DDS
560 N. San Jacinto St
Hemet, CA 92543
951-765-3174

ASIAN Printing

15101 Moran St., Westminster, CA 92683
Tel: 714-891-0898 Fax 714-894-1862
email: asianprinting@gmail.com
Chuyên in Thiệp Cưới và
mọi dịch vụ Ấn Loát

Nhận Sửa Các Loại Máy Vi Tính

Laptop, thay màn hình
Motherboard, D.C. Jacks
Liên hệ 951-813-5362

IVY Springs Medical Care Bách Nguyễn, MD

Board Certified in Family Practice
41680 Ivy St, #A Tel 951-677-2227
Murrieta, CA 92562 Cell 951-235-9528

Kim Thu Pham

R. E. Agent / Loan Consultant
Direct 858-610-2246 Home 951-694-6780
COUNTRYLAND
REAL ESTATE & MORTGAGE
4744 El Cajon Blvd., San Diego, CA 92115
Office: 619-282-9696 Fax: 619-516-1279

Redhawk Family Dentistry

44274 George Cushman Court,
Temecula,
CA 92592. Suite 205
Liên lạc: Hằng Nga(Gina) Vũ.
Cell: 951-303- 8695

Nhận giữ trẻ và dạy Việt Ngữ

Ai có nhu cầu xin liên hệ
Cô Hương Nhi
Tel. 951-305-1798

Nhận Sửa Xe

Lexus/Toyota
Cần hỏi về xe
Lifetime Brake Pads
Xin gọi: Anh Dân: 951-445-9362

Blinds & Shutters

100% basswood shutters
2" & 2.5" basswood blinds
2" & 2.5" fauxwood blinds vertical
Free In-Home quote
Professional Installation
Phone: 626-572-3787
29350 BigHorn ct, Murrieta, CA

V & N Interior Design

Create the Home of Your Dream

Ngô T. Tran
Interior Designer
31772 Green Oak Way
Temecula, CA 92592
951-303-4372
951-699-9139

Skin Care by Kim: Chuyên trị da mụn, nám, càn cồi. Đặc biệt lột da mặt rất có kết quả. Nhận xâm thẩm mỹ cho môi, mắt và chân mày. Trang điểm cô dâu, dạ hội. Ngoài ra còn có hướng dẫn trang điểm và dưỡng da cho từng cá nhân. Xin liên lạc: Kim
Tel 951-235-8103

29760 Rancho California Rd #103. Temecula. CA 92591.

Sửa computers & labtops

Nhận sửa computers, labtops các loại. Giá rẻ cho mọi người.
Liên lạc KHOA NGUYEN @ 951.834.7709 hoặc
951.834.6312.

FULL REALTY – Service, Inc.

Realtor DRE License # 01806276
Liên lạc: D. "Chris" Nguyen. Cell: 951-834-7701
Email: nguyenchris@hotmail.com Fax: 951-870-4053
Website: www.chrisrealestate.com

Phòng Mạch: Châm Cứu & Thuốc Bắc

Bùi Hoài Albert, OMD. Nhận: Bảo Hiểm
Chuyên Trị: Đau nhức, nội ngoại thương, tai nạn xe cộ,
nghề nghiệp.
29950 Hunter Rd, #101, Murrieta, CA 92563
Cell: (702)-376-3971
Off: (951) 461-8377

Smile Dental Care, Steven T. Nguyễn

Cosmetic, Braces & Implants
Office Hours: Mon-Tue, Fri: 9:00am-5:30pm
Thu: 10am-6:30pm, Sat: 9am – 2pm
25100 Hancock Ave. # 112
Murrieta, CA 92562
Tel 951-304-7881
www.murrietasmiledental.com

Grand Opening. Brand new dental office:

Free Exam & Xrays, 50% off Teeth Cleaning & Zoom Whitening.
Cavity Catcher Dentistry & General and Cosmetic
42210 Lyndie Lane, Suite B
Temecula, CA 92591
(951) 695-5678, www.cavitycatcher.com